

Autor: Dominique Venner

Protestující na demonstraci 26. května (proti schválení „homosexuálních sňatků“ francouzskou vládou dne 23. března) budou jistě dávat hlasitě najevo svoje znechucení a vztek. Jakýkoli hanebný zákon, který byl kdy schválen, může být vždy zrušen.

Nedávno jsem poslouchal jednoho alžírského blogera. „Na každý pád budou islamisté ve Francii do 15 let u moci a tento zákon zruší,“ prohlásil. Mám podezření, že tak učiní ne pro naši potěchu, ale proto, že je tento zákon v rozporu s islámským právem šaría.

Snaha o zrušení tohoto zákona je jediným povrchním pojátkem mezi evropskou tradicí (která respektuje ženy) a islámem (jež ženami pohrdá). Avšak nezastíraná útočnost Alžířana je hrozná. Následky tohoto budou mnohem větší a katastrofičtější než ohavný zákon Christine Taubirové.

Je celkem jasné, že Francie může padnout do rukou islamistů. Po čtyřicet let všechny vlády a politické strany (s výjimkou Front National), stejně jako firmy a Církev aktivně přispívaly všemi prostředky k nárůstu přistěhovalectví z oblasti Maghrebu.

Dlouhá léta zvonili slavní spisovatelé na poplach, Jeanem Raspaiem a jeho prorockým dílem „Tábor svatých“ počínaje, jehož nejnovější edice trhá rekordy v prodejnosti.

Účastníci protestů 26. května nesmí ignorovat tyto fakta. Jejich boj se nemůže omezovat pouze na odmítání homosexuálních sňatků. „Velká výměna“ obyvatelstva Francie a Evropy, pranýřovaná Renaudem Camusem, je mnohem smrtelnějším nebezpečím pro budoucnost.

Nestačí jen organizovat poklidné pouliční protesty. Mělo by jít o skutečnou „intelektuální a morální obrodu,“ jak prohlašoval Renan, která by měla být zahájena od základu a která musí iniciovat obnovu francouzské a evropské identity, jejíž nutnost není doposud plně uvědomována.

Tato obroda bude jistě vyžadovat nové, působivé a symbolické činy, které nás probudí ze spánku, otřesou naším umrtveným vědomím a oživí paměť na náš původ. Vstupujeme do časů, kdy musí být slova následována činy.

Rovněž si také musíme zapamatovat, co brilantně vyjádřil Heidegger ve svém díle *Bytí a čas*.

A to že podstata člověka spočívá v jeho existenci a ne na „onom světě.“ Náš osud se odehrává tady a teď, a to až do poslední chvíle. A tato poslední chvíle je stejně důležitá, jako celý náš život. To je důvodem, proč musíme být sami sebou až do posledního okamžiku. Je to rozhodná, osudová vůle, která poráží prázdnotu. Není útěku od tohoto předpokladu, protože žijeme pouze tento život, ve kterém je naší povinností být plně sami sebou – nebo ničím.

Poslední článek Dominique Vennera „La manif du 26 mai et Heidegger“ vyšla na osobních stránkách Dominique Vennera dne 21. května 2013. Český překlad pochází z anglického překladu Gega Johnsona „The May 26 Protests & Heidegger“, publikovaného na stránkách Counter-Current Publishing.